

დიქტატორის სახე - მარიო ვარგას ლიოსას „ვაცის ნადიმის“ და
გრიგოლ რობაქიძის „ჩაკლული სულის“ მიხედვით

გვანცა კვინიკაძე

შედარებითი ლიტერატურათმცოდნეობა

მაგისტრატურა

სამეცნიერო ხელმძღვანელი: ბელა წიფურია, ფილოლოგიის დოქტორი, ილიას
სახელმწიფო უნივერსიტეტის სრული პროფესორი

ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტი

თბილისი

2021

განაცხადი

როგორც წარმოდგენილი სამაგისტრო ნაშრომის ავტორი, ვაცხადებ რომ ნაშრომი წარმოადგენს ჩემს ორიგინალურ ნამუშევარს და არ შეიცავს სხვა ავტორების მიერ აქამდე გამოქვეყნებულ, გამოსაქვეყნებლად მიღებულ ან დასაცავად წარდგენილ მასალებს, რომლებიც ნაშრომში არ არის მოხსენიებული ან ციტირებული სათანადო წესების შესაბამისად.

გვანცა კვინიკაძე

20.06.2021

მადლობა

მადლობას ვუხდის ჩემი სამაგისტრო ნაშრომის ხელმძღვანელს: ბელა წიფურას, ნაშრომის წერის პროცესში პროფესიული და მორალური დახმარებისა და გამოჩენილი ყურადღებისთვის.

აბსტრაქტი

წინამდებარე ნაშრომში განხილული და შედარებულია თანამედროვე პერუელი მწერლის მარიო ვარგას ლიოსას რომანი „ვაცის ნადიმი“ და გრიგოლ რობაქიძის რომანი „ჩაკლული სული“. კვლევა ხორციელდება დამუშავებით, რომ საკვლევ ტექსტებში წარმოჩენილი დიქტატორთა სახეები შედარებითი ანალიზის საფუძველს გვაძლევს.

ნაშრომის მიზანია, ვიკვლიოთ აღნიშნულ რომანებში დიქტატურის სახე და არსი, მისი აღწერის თავისებურებები, ძალაუფლებრივი მიმართებები და თავისუფლებაწართმეული საზოგადოების იერსახე.

Abstract

The master thesis discusses and compares two texts depicting dictators and dictatorship: *La fiesta del chivo*, 2000, by the world-famous Peruvian writer Mario Vargas Llosa and *Die gemordete Seele*, 1933, by the Georgian writer and political emigree, Grigol Robakidze. The research hypothesis is that two novels give a ground for the comparison of images of dictators.

The goal of the research is to discuss the forms of depiction and analysis of dictatorship in two important novels. While creating the portraits of dictators, the writers address the issues of power, and show also the face of the society which is deprived of the main societal value – the freedom.